

תת"ע 9009/10/17 - רוני סריאלדין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9009/10/17 מדינת ישראל נ' סריאלדין
תיק חיזוני: 0350911111

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	רוני סריאלדין
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפני בקשה ל לבטל פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 3.6.18 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה מיום 26.2.17 שענינה שימוש טלפון נייד בזמן נהגה וngezr עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. המבוקש טعن, באמצעות בא כוחו, כי הוא לא חייב לדין מאחר ובאותו יום היה מרותק למיטה וצירף אישור מהלה. טען כי המבוקש לא קיבל לידי הדוח ולא ידע על קיום הדיון. טען כי דבר קיומו של פסק הדין נודע למבוקש לראשונה ביום שהגיע לבית המשפט ונאמר לו כי הוא כבר נשפט. טען כי המבוקש לא ביצع העבירה המיוחסת לו. טען כי בנסיבות אלה ועל פי ההלכה הפסוקה אין לקפח את זכותו של המבוקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשתו.
5. לאחר שחקلت טענות המבוקש החלטתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו לדין או גרים מתוויות דין כתוצאה מהוורתת

פסק דין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/2009 **סאמ' נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבוקש טוען כי נבצר ממנו להתייצב לדין משום שבאותו יום היה מרותק למשתו ואף חולק על כר שזמן לדין כדין.

הմבוקש צירף אישור מהלה הנושא את התאריך 10.6.18, ממנו עולה כי ניתנו לו 16 ימי מחלה (ימים 18 ועד ליום 16.6.18) לאחר שנבדק ביום 10.6.18. אני סבורת כי גם אם נבצר מהմבוקש להתייצב לדין בשל מחלה זו, במועד הקבוע, הרי שיכל היה להגיש הودעה או בקשה לדחיתת מועד הדיון "בזמן אמת", עצמו או באמצעות מי מטעמו, או לפחות הפחות להגיש הודעה בהתאם בסמוך לאחר מכן, משתמו ימי המחלת, ולא להמתין ולהגיש הבקשת קבלת ההודעה על גזר הדין ורק כחודש ימים לאחר מועד הדיון.

באשר לטענת המבוקש כי לא קיבל לידי הדוח ולא ידע על קיומם הדיון, הרי שדין טענה זו להידחות. המבוקש נשפט בהיעדרו לאחר שהדין הקודם בעניינו נדחה בבקשתו מהסיבה שהוא "ممחר", ותאריך הדיון הנדחה הודיע לו והוא אישר קבלתו בחתימתו.

8. מעבר לכך, המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיות דין אלא הסתפק בכפירה כללית ביצוע העבירה המיויחסת לו.

כפי שונפסק בעפ"ת 18-01-71874 **ciaal נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם למבוקש עיות דין. על המבוקש היה לפרט טענותיו העובדיות ולבוס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

מעבר לכך, העונש שנגזר על המבוקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשתה נדחתה.

10. בשים לב לדחיתת הבקשתה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הכנס האמור בגזר הדין עד ליום 10.10.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ח, 26 אוגוסט 2018, בהעדך
הצדדים.